

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedziel i świąt uroczystych w drukarni Stanisława Gieszkowskiego.

Zaliczenie na trzy miesiące złotych dziesięć, miesięcznie złotych cztery, numer pojedynczy groszy dziesięć.

GAZETA KRAKOWSKA.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Wzrost g. dzia	Bar. do 0° R. w mar. paryz.	Stop. ciepła podł. Reau.	Psycho- metr	Wiaty	Stan Atmosfery	Zjawiska w powietrzu i różne uwagi	
4	27 ¹¹ 11.	001	† 1°.	0 4.	58	Pn. Wschodni słaby	Chmurno
	2 23 0	219	† 1.	5 1.	52	PPn. Wschodni „	Pogoda z Chmurami
	10	0	384	† 2.	56	WPn. Wschodni „	Pogoda

Wiadomości zagraniczne.

— *Warszawa 31 Października.* —

W nocy z dnia 15 na 16 b. m., niewyśledzeni dotąd sprawcy, w niewiadomym celu, na kirkucie żydowskim w mieście Przysucha, wykopali zmarłego starozakonnego, ucięli mu głowę, rękę prawą przy dłoni i nogę lewą przy samej stopie, i trupa napowrót do mogiły wrzuciwszy, oraz ziemią przysypawszy, członki te z sobą unieśli. Z powodu, że krymka na grobie pozostawiona została, starozakonnicy zwrócili przez to na takowy uwagę, a dostrzegłszy go naruszonym, odkopali, i przeto o popełnionym czynie przekonali się. Śledztwo w tym przedmiocie zostało zarządzonem.

W *Kuryerze Warsz.* czytamy następujące ogłoszenie: Osoba płci męskiej, w wieku lat 34, prowadząca od lat kilku własny zakład fabryczny przy jednej z pryncypalnych ulic Warszawy, w widokach wymagających rozszerzenia tegoż zakładu, a niemająca stosunków familijnych, życzy sobie zawrzeć związek małżeński, jeżeli z drugiej strony przy stosowności wieku i prawości charakteru, majątek do 30,000 złotych wniesionym jej być może. Jeżeliby oświadczenie to przyjęte być miało, tedy zapieczetowany adres Redakcyi Kuryera pod lit. L. C. przyjmie; a zachowanie sekretu zapewnia się najuroczyściej.

— *Petersburg 24 Października.* —

N. Cesarz wyjechał d. 22 września, z Czujewa, za granicę do N. Cesarzowej. Jego Cesarska Mość przedsięwziął swą podróż przez państwo austryackie.

Jego C. W. Xiążę Michał Pawłowicz powrócił dnia 7go b. m. z Moskwy do Petersburga.

Xiążę Emil Wittgenstein, kapitan służby Heńskiej, który odznaczył się w ostatniej kampanii kaukaskiej, służąc jako ochotnik, ozdobiony został przez N. Pana orderem S. Anny 2 kl. z koroną cesarską.

W dniach 21 b. m. i 3 następnym, odbyły się w Carskim Siele, wielkie wyścigi konne, dla koni zrodzonych w Rosyi i Królestwie Polskiem. Między ubiegającymi się rumakami, wymienione są klacze: Barikada, Tidle-Winx i Hippona, należące do J. C. W. Wielkiego Xięcia Cesarzewicza Następcy Tronu, oraz Young Wallace ogier po ogierze Wallace (zoonym na naszym hippodromie Mokotowskim) i po klaczy Miss Wolf, będący własnością J. O. Xięcia Warszawskiego Namiestnika Królestwa Polskiego.

— *Wiedeń 14 Października.* —

Kancelarz państwa rosyjskiego, hr. Nesselrode, który towarzyszył N. Cesarzowi rosyjskiemu w podróży obecnej, przybył tu wczoraj i zaraz odwiedził Xcia Metternicha; dziś objaduje z Xciem w willi jego.

— *Medyolan 14 Października.* —

N. Cesarzowa rosyjska opuściła dziś Villa Carlotta i przybyła w towarzystwie J. C. W. W. Xiężny Olgi około południa do Como, żąd po obejrzeniu katedry przybyła około 4 po południu do Medyolanu. Tu przyjmowana była z wielką serdecznością przez wicekrólestwo, i odprowadzona do przygotowanych apartamentów. Gdy N. Cesarzowa najściślej zachowuje *incognito*, nie można było czynić wszystkich przynależnych honorów, ale z mnóstwa ludu, cisnącego się w miejscach, przez które N. Cesarzowa przejeżdżała, można było sądzić o żywej radości mieszkańców tej stolicy z powodu posiadania w swych murach tak znakomitego gościa. N. Cesarzowa i W. Xżna przepędziły dzień w kole wicekrólewskiej familii.

Z Como dowiadujemy się, że J. C. W. W. Xiężna Helena pożegnawszy się w Villa Carlotta z N. Cesarzową, dziś z obiema swemi dostojnymi córkami wyjechała przez Lecco do Werony, żąd uda się do Petersburga.

— *Paryż 18 Października.* —

Z Marsylii donoszą pod d. 14 b. m.: „Le-wantski statek pocztowy *Eurotas*, dziś do Tuluonu przybyły, miał na pokładzie 87 wychodź-

ców z państwa Kościelnego, którzy wszyscy w ostatnich wypadkach w Rimini byli skompromitowanymi. Jak tylko na ląd wysiedli, zostali pod straż oddani, i prefekt napisał do Paryża o instrukcyję w tój mierze.

Podług dzienników ministerjalnych, dla uczynienia na zawsze nieszkodliwym Abd-el-Kadera, będzie on na ziemi marokańskiej przez Francuzów ścigany. Jednakże dziennik *Esprit public* zwraca uwagę na zachodzące w takim razie trudności: »Będziemy—mówi to pismo, przed wnijsiem do państwa marokańskiego prosić sultana Abderrhamana o pozwolenie do przekroczenia jego granicy? A gdy nam odmówi, postąpimyż sobie bez pozwolenia? Wtedy na wszelki wypadek będziemy mieli wojnę z Cesarzem marokańskim; położenie będzie gorsze niż było przed bitwą nad Isly. Przypuśćmy jednakże, iż Abderrhaman połączy się z nami przeciw Emirowi, nie powstanież wtedy nowe niebezpieczeństwo? Wszak *Jour. des Débats* mówi nam, że cesarz marokański nie doznaje już poważania od swoich fanatycznych poddanych od czasu jak zawarł traktat z niewiernymi. Jeżeli się przyłączy do naszej partyi, tedy podwoimy przez to wpływ Abd-el-Kadera, a narazimy oraz na niebezpieczeństwo tron Abderrhamana, marokanie przywiedzeni do ostateczności, zgromadzą się pod chorągwie Emira, któremu nie zabraknie na prorokach i marabutach do ogłoszenia »świętej wojny.« Nie daż się Abderrhaman ucieść tym strumieniem? Albo gdy naszej partyi, dotrzyma przyrzeczenia nie złożąż go marokanie z sultańskiej godności? Nie wyniknież z naszej wyprawy w końcu ten skutek, że Abd-el-Kader uzyska tę najwyższą godność, do której dąży jego duma, to jest panowanie nad Marokiem? Z tego zawiłkanego położenia, bardzo trudno się wydobyć; jakkolwiek bądź puścimy się drogą, zawsze połączone jest z tą sprawą wielkie niebezpieczeństwo. Mamyż pomknąć nasz korpus w kraj marokański, a potem znowu go cofnąć? Abd-el-Kader ma przed sobą dosyć przestrzeni; my go nie dostaniemy. Albo mamyż się na marokańskiej ziemi osadzić? Wtedy ze wszech miar pomkniemy dąleż naszą granicę, ale nie rozwiążemy kwestyi, o którą właściwie chodzi. My przewidojemy w dali tylko pasmo samych zawiłkań, których wypadku odgadnąć niepodobna. Najpodobniejszym do prawdy jest to, że wyprawa dla schwywania i poskromienia Abd-el-Kadera wywoła nową wojnę między Francją a państwem Marokańskim, gdyż w tem stanowisku, które zająć zamyślamy, wszystko jest nieregularne i niezwyčajne. Nie można przypnieść, że zfanatyzowana ludność spokojnie przypatrywać się będzie, gdy my na jej ziemię wkroczymy; niepodobna uwierzyć, aby Abderrhaman, otoczony niebezpieczeństwem religijnęj reakcyi, nie ustąpił jej, albo też przez nią pogneźbionym nie został.«

W kilku składach ryciu w Marsylii już wystawiono na widok publiczny ujęcie Abd-el-Ka-

dera. Skrepowany Emir, z twarzą gniewem płonąca, wlece się powoli obok policyanta z kijem; strzelcy konno otaczają jeńca, zasłaniając go od wybuchów zemsty pospólstwa.

Sławny karzeł generał Tom Thomb bawi teraz publiczność marsylską.

Xżę Montebello ma opuścić Neapol, i przybyć za urlopem na kilka tygodni do Paryża.

Z Madrytu donoszą pod dniem 12 paździer. że generał Oribe objął w tój stolicy gubernatorstwo wojenne, przez czas nieobecności generała Mazarredo który teraz bawi w Paryżu.

— *Wolne Miasto Hamburg.* —

Dnia 21 października rano Hamburg nawidzony został wzburzonym napływem morza, w skutku gwałtownego północno-zachodniego wichru, tak, że po ulicach pływano czółami, a mieszkańcy piwnie zaledwie z życiem uratować się zdowali. Woda doszła do wysokości 19 stóp, cali 6½; a więc tylko o 9½ cala niżej jak w czasie pamiętnego wylewu z roku 1825. Szkoda nie jest mała, zwłaszcza, że dotknęła powiększłej części uboższą klasę. Podobne wiadomości nadeszły z Harburga i z Cuxhaven, gdzie w groblach i brzegach wylewy znaczne zrzędziły szkody.

— *Madryt 12 Października.* —

Okazuje się teraz, że ów niemiecki xiążę, którego niedawno niektóre pisma ogłosiły jako popieranego przez dwór francuzki konkurenta o rękę królowej Izabelli, bynajmniej na to popieranie liczyć nie może. Z największą przeciwnie donieść możemy pewnością, że ciągle jeszcze hrabia Trapani, królewicz neapolitański, ma szczęście być uważanym przez dwór francuzki za jedynego xięcia, którego starania się o rękę młodziej królowej hiszpańskiej zasługuje, aby przez dyplomatyczne wpływy przyjaznych jej mocarstw, Francyi i Anglii, do celu swego zostało doprowadzone. W tym też duchu, francuzki minister spraw zagranicznych p. Guizot, oświadczył się wyraźnie postowi angielskiemu przy dworze tutejszym, podczas ostatniej jego w Paryżu bytności. Wszakże uczucia narodu hiszpańskiego nie bardzo temu związkowi sprzyjają; w ogólności bowiem Hiszpanie nienawidzą wszystkiego, co pochodzi z Neapolu.

— *Od granic Bosnii 9 Października.* —

Niestety! znowu w Bośni Turcy fanatyczni dopuszczają się krwawych bezpraw na ludność katolickiej. Przy końcu zeszłego i w pierwszych dniach tego miesiąca napadli Turcy na kilka klasztorów i kościołów katolickich, i wyrznęli wszystkim chrześcian. Uciśnieni chrześcianie tłumami uciekają za granicę.

— *Neapol 1 Października.* —

Król wydał następujące postanowienie, co do przyjmowania N. Cesarzowej rosyjskiej w Palermo: »Skóro wiadomy będzie dzień przybycia N. Cesarzowej, namiestnik królewski, szambelan przeznaczony na służbę przy dostojnej Monarchini, tudzież intendent jeneralny z dwoma człoukami rady zdrowia, udadzą się na

spotkanie N. Pani. Intendent i członkowie rady zdrowia, wydadzą natychmiast cesarskim parostatom pozwolenie wejścia do portu. Przy wysiadaniu na ląd N. Cesarzowej, powitana będzie wystrzałami ze wszystkich dział twierdzy i okrętów w porcie stojących. Poczem przedstawieni będą N. Pani: dama przeznaczona na służbę, najstarszy z Majordomów, który pełnić będzie obowiązki mistrza obrzędów, tudzież władze cywilne i wojskowe. Przy wjeździe N. Cesarzowej do miasta odezwą się powtórnie wszystkie działa; wojsko rozstawione będzie w paradzie, jeżeli zaś N. Pani w nocy przybędzie, ulice mają być oświetlone. »

Hr. Serra di Falco mianowany został Szambelanem a Xiężna de Portanna, damą honorową N. Cesarzowej podczas Jój pobytu w Palermo.

I w naszych królestwach z tój i tamtój strony ciałuiny wystąpili Anglicy z projektami budowy kolei żelaznych, ale mało znaleźli przychyłości.

Rozmaitości.

Pigulki.

W nowym Jorku nad brzegiem Hudsonu znajduje się dom trzypiatrowy, w którym tylko fabrykują pigulki. 40 milionów pudełek z pigułkami ztąd rocznie wysyłają; ich fabrykant doktor Brandreth utrzymuje 13tu podróżujących agentów, prócz niezliczonego mnóstwa krajowych. Doktor ten doskonale robi interes, gdyż rocznie na stół wydaje do 100,000 zł.

Ważne odkrycie.

Professor jeden niemiecki ogłosił co następuje: Rozpatrując krople krwi ludzkiej przez mikroskop wodorodny powiększający 20 milionów razy, widać w niej wszystkie gatunki zwierząt jakie tylko istnieją na ziemi lub jakie istniały od stworzenia świata. We krwi zdrowej osoby wszystkie te zwierzątka zostają w pokoju i zgodzie; we krwi zaś chorego wszystkie są niespokojne i w nieustannej sobie walce. Podług zdania tegoż profesora człowiek zawiera w sobie pierwiastki świata. Dalej utrzymuje, że kiedy zdechłego kota rzuca się do kałuży i zostawia gniciu, kropla wody wzięta z tój kałuży, przedstawi przez mikroskop wszystkie gatunki zwierząt należące do rzedu kotów.

Miód.

Dziennik węgierski *Zelenkor* opowiada zda-

rzenie następujące: Przed kilku dniami bartnik niósł na głowie garnek miodu, nagle pękło dno, a miód spłynął na twarzy i ramionach. Przekupki spostrzegły to, przypadły do niego i obliźnęły go jak kotkę; biedak zapewnił, że jeszcze nigdy w życiu nie otrzymał tyle pocałowań.

Paganini.

Z życia Paganiniego jedno niewątpliwe zdanie. Gdy był na dworze Lukieskim, skojarzyły się miłosne stosunki między tym wielkim wirtuozem a jedną z dam dworu. Częstość zgrozmadzały się chmury piorunne, które sami kochankowie nagromadzali, a które przerywały szczęśliwość ich związków. W chwili podobnego nieporozumienia, Paganini który wszystko obracał w muzykę, wpadł na myśl, aby i to zdarzenie, wydać w formie muzykalnej której nadał tytuł *Scena Mitosna*. Odjął więc dwie struny środkowe ze skrzypców, a na pozostałych dwóch, to jest na kwincie i na G. strunie, wygrywał rodzaj duetu, w którym nasladując na cienkiej głos kobiety, a na grubej mężki. Wydawał najprzód rozkoszne pieszczoty, dalej gniew, a nakoniec w podwójnem obu tych stron brzmieniu słodkie przebaczenie. Dama, do której odnosiła się ta kompozycja, zrozumiałwszy tę muzykę, słodkim spojrzeniem dziękowała artyście. Obecna tój grze Xiężna Eliza Bacciochi, wychwalając tak osobliwą eksekucją, dodała te słowa: „Ponieważ pan na dwóch stronach coś tak pięknego wykonałeś, czylibyś też nie był w stanie i na jednej zagrać.“ Z tego naponnieniami korzystał Paganini i napisał sonetę, która nazwał *Napoleonem*, na jedną tylko stronę G., a wygrywaniem jej wzbudzał największe podziwienie. Odtąd powziął on pewną predylekcją do struny G. i starał się wydobyć z niej wszelkie korzyści jakie tylko mógł wymyślić. A tak temu to zdarzeniu winni jesteśmy wykształcenie gry na skrzypcach tego rodzaju w tak wysokim stopniu.

PRZYJECHALI DO KRAKOWA.

Od dnia 4 do dnia 5 Listopada.

Slaska Anna ob., Borycki Leon, z Polski; -- Goldner Stefan, Górski Leon, Rostworowski Jan h. pułkownik ces. ros., z żoną Józefą, Rostworowski Janusz Kamer-Junker Dworu Jego Ces. Ros. Mei, z Galicyi; -- Suchorzewski Zacharyasz ob., Litke Jakób, Denderski Ludwik, d'Estoumzel hr., z Pruss.

Wyjechali z Krakowa.

Tarnowski Jan ob., Gromadzki Konstanty, do Polski; Kocipiński Antoni, Lewińska Wilhelmina do Galicyi.

Doniesienie Urzędowe.

Nro. 6201.

Obwieszczenie.

WYDZIAŁ DOCHODÓW PUBLICZNYCH I SKARBU
W SENACIE RZĄDZĄCYM

Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Z mocy upoważnienia Senatu Rządzącego z dnia 30 Września r. b. Nro 4,826 D. G. S. podaje do powszechnej wiadomości, iż w biórach Wydziału Dochodów Publicznych i Skar-

bu w dniu 27 Listopada t. r. odbywać się będzie publiczna licytacja na sprzedaż 3,000 centnarów Cynku wagi berlińskiej przez sekretarę deklaracye, które na ręce Senatora Prezydującego w Wydziale Dochodów Publicznych i Skarbu składanemi być mają.

Cena od której zaofiarowania czynionemi być mogą, oznacza się na Złtp. 39 za jedcu centnar namieionej wagi.

Rtokolwiek zatem jest w chęci nabycia rze-

czonęj partyi Cynku winien w dniu wymienionym przed godziną drugą z południa złożyć opieczetowaną deklaracją wedle formy poniżej wskazanej, która obejmować ma poświadczenie Kassy Głównej iż w takowej złożone zostało Vadium 1/10 części wartości Cynku, czyli kwocie Złtp. 11,700 odpowiadające.

Warunki tej sprzedaży każdego czasu w biurach Wydziału przejrzanemi być będą mogły, z których są najgłówniejsze: iż utrzymujący się przy licytacji należyć przypadająca w dni 14, w Kassie Głównej uiścić winien, a po otrzymaniu Assygnacji z Wydziału po odbiór Cynku do hut skarbowych w Jaworzniu udać się.

Wzór do Deklaracji.

Deklaracja.

Mocą której ja podpisany na zasadzie warunków licytacji w Wydziale przejranych, zrozumianych, i przyjętych, deklaruje niniejszym zakupić 3,000 centnarów Cynku wagi berlińskiej po cenie złotych polskich (tu wypisać cenę liozbami i literami) za każdy centnar, i na pewność tej deklaracji Vadium w kwocie Złtp. 11,700 w Kassie Głównej jak poświadczenie na wierzchu Deklaracji przekonywa złożonem zostaje, (wyrazić datę, podpis własnoręczny i miejsce zamieszkania).

Kraków dnia 7 Października 1845 r.

Senator Prezydujący,

J KSIĘŻARSKI.

(2r.) Referendarz Senatu J. Paprocki.

Nro 6124.

TRYBUNAŁ

Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Wzywa mających prawo do masy X. Teodora Soltyka z obliżu Ignacego Zelińskiego na summe Złp. 22,000 i do dowodów Kommissyi centralno likwidacyjnej w Depozycie Sądowym zachowanych składającej się, aby się z takowymi w terminie 3ch miesięcy do Trybunału zgłosili, w razie bowiem przeciwnym, po upływie tego terminu massa ta jako bezdziedziczna Skarbowi publicznemu przyznana zostanie.

Kraków dnia 31 Października 1845 r.

Sędzia Prezydujący,

H. KOMAR.

(1r.) Sekr. Lasocki.

Nro. 5779.

TRYBUNAŁ

Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Gdy w Massie niegdy Jana Nep. Danielskiego znajduje się w Depozycie sądowym kwota złp. 913 gr. 26 przeto Trybunał po wysłuchaniu wniosku Prokuratora wzywa wszystkich mogących mieć prawa do pomienionej kwoty, aby się z stóswnemi dowodami do Trybunału w terminie trzech miesięcy zgłosili.

Kraków dnia 8 Października 1845 r.;

Prezes.

MAJER

(3r.) Sekretarz Lasocki.

NOTARIUSZ PUBLICZNY

Wolnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Podaje do publicznej wiadomości, iż na żądanie Sukcessorów po Macieju i Eleonorze Majewskich małżonkach w dniu 29 Listopada roku bieżącego o godzinie 10tej przed południem w kancelaryi podpisanego, pod L. 84 przy ulicy Grodzkiej odbywać się będzie licytacja domów Nr. 282 i 284 w Gminie VIII. Miasta Krakowa położonych. Chęć licytowania mający, zaopatrzeni w vadium przybyć raczą. Warunki tej sprzedaży w kancelaryi podpisanego są każdego czasu do przejrzenia.

Kraków dnia 25 Października 1845 r.

(2r.)

Sebastian Korytowski.

CENY ZBOŻA

Na targowicy publicznej w Krakowie w 3ch gatunkach praktykowane.

Dnia 3 i 4 Listopada 1845 roku	1. GATUNEK		2. GATUNEK		3. GATUNEK	
	od	do	od	do	od	do
	z. p.	z. p.	z. p.	z. p.	z. p.	z. p.
Krz., Pszenicy.	42	43	40	41	37	39
„ Zyta.....	32	33	30	31	20	—
„ Jęczmienia	26	27	24	25	—	—
„ Owsa....	12	12	12	11	—	—
„ Grochu..	—	30	—	—	—	—
„ Jagiel...	—	46	—	43	38	40
„ Rzepaku.	—	32	10	—	—	—
„ Tatarski.	—	—	—	—	—	—
„ Soczewicy	—	—	—	—	—	—
„ Ziemiak	—	5	—	4	—	—
„ Prosa....	—	20	—	—	—	—
„ Wiel gr...	—	—	—	—	—	—
„ Konieczny	—	—	—	—	—	—

Centnarsiana od zł. 3 gr. 12 do zł. 2 gr. 24. Centnar słomy od zł. 5 gr. 12 do zł. 5 gr. —

Masła garniec od złp. 8 gr. — do złp 9 gr. —.

Jaj kurzych kopa zł. 1 gr. 12

Buraków Korzec od złp. 4 gr. 15 do złp. 5 gr. 18.

Cebuli Korzec złp. 42 gr. —

Karpicli kopa od złp. 1 gr. 24, do złp. 3 gr. —

Kapusty kopa od złp. 2 gr. 24 do złp. 3 gr. 18.

Drożdzy wanienka od złp. 10 do złp. 12

Sporządzono w biurze Komissariatu Targowego.

Kraków d. 3 Listopada 1845 r.

Kommissarz Targowy.

W. Dobrzański.

LOTERYA KRAJOWA.

W ciągu miesiąca 1175 dnia 5 Listopada 1845 roku w przytomności osób od Rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z kół zostały następujące Numera:

81. — 52. — 77. — 79. — 12.

Przyszłe ciągnięcie 1176 przypada dnia 12 Listopada 1845 roku.

Doniesienie prywatne.

Zygmunt Zeisel

DENTYSTA Z WIEDNIA

mieszka przy ulicy Szerokiej w domu naroznym Pana Zamojskiego pod Nrem 43 na pierwszym piętrze.

10r.(